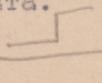

желала тук приличие да пазя,
 да се откажа от това що казах,
 но смисъл има ли, сега е късно.
 Обичаш ли ме? -Ще отвърнеш "да",
 и аз ще ти повярвам, но ако
 се закълнеш, уви, и ме измамиш?
 На клетвите на влюбените, казват,
 сам Юпитер се смее... О, Ромео,
 открито ми кажи, дали ме любиш!
 Но ако си помислиш само, лесно
 че си ме покорил - ще кажа "не",
 ще се навъся и ще бъда лоша,
 ще се отвърна аз тогава от тебе...
 Наистина, тъй силно аз те любя,
 че глупава изглеждам, може би.
 Но вярвай, по-невинна съм от тия,
 които все на скромни се преструват.
 По-сдържана аз трябваше да бъда,
 но знаех ~~или~~, че ще ме чуеш ти?

Затуй - прости! И моите слова
 за леки и достъпни ти не вземай.

РОМЕО - Кълна се в светлата луна, която
 дърветата поръсва със сребро...

ЖУЛИЕТА - Не се кълни в луната - всеки месец
 мени тя своя лик - и тоя път
 е пътят на измамата.

РОМЕО - В какво да се кълна?